ఆంధ్రభూమి వివిధ వ్యాసావళి

ఆదివారం 27-12-1964

ప్రణయానికి ఉషఃకాలం

సిగరెట్టు మీద సిగరెట్టు ధూమపానంలో ఆలోచనపై ఆలోచన ఆశను మించిన ఆశ.... చెవుల్లో సలిగే పుస్తకాలు. వేళ్ళ క్రింద దొర్లిపోయే పేజీలు....అయితే సూత్రమేం బూజు పట్టిన మనసు! ఫాలంనుండి జారుతున్న స్వేదం! యీ సమయంలో-

"మామయ్యా" అన్న పిలుపు విన్పించింది విధిలో....ఆ కంఠం నే నెప్పుడూ వినలేదు. ఎవరో కొత్తవ్యక్తి! "రాణి" అన్న మరో గొంతు ధ్వని విన్పించింది. ఎవరో బంధువు లొచ్చారని వూహించాను. తలుపు తటిన చప్పుడు లీలగా విన్పిస్తున్న ముసలి దగ్గు.

నే నేమీ చలించలేదు. మరో సిగరెట్టు వెలిగించాను. మరొ మా రు ముందున్న పుస్తకాన్ని పరిశీలించాను. అక్షరాలు తిరగబడ్డాయి. ఆలోచనలు వంచబడ్డాయి. ఏదో తెలియరాని వేదన. పరిష్కరించలేని సమస్యల తోరణం! సహించరాని వాతావరణం! ఆయాసం ఉడవగ! మళ్ళీ తలుపుంపబడు. మరింత విగ్గరగా "మామయ్యా" అన్న పిలుపు మెల్లిగా లేచాను. పిల్లలా అడుగులు వేసూ వెళ్ళి బయటి లైటు స్విచ్ ఆన్ చేశాను గడియ తీశాను.

పక్కింటి శాస్త్రయ్యగారు ఎదురుగా కన్పించారు వళ్ళం పట్టుదట్టగా పట్టించి "ఏమా బాబూ! ఇంత చదువుతూనే వున్నావా" దగ్గుతూ ప్రశ్నించారు. నేను నవ్వి వేసి ఏం చదువు? పాడు చదువు! ఎన్నిపొద్దు ప్రాసినా ప్యాసు కావడమంటూలేదు. ఏం పనాళాగ శికణో తిరిగానికి రక్షణ లేకుండా పోతోంది! శాస్త్రి కిందుకు వాకిలి దగ్గర కొచ్చి "ఏమోయ్ శాస్త్రీ! ఎవరు వచ్చారు? ఆ పిలుపు విని ఆ శాస్త్రి కేక?"

"మీబంధువులెవరో వచ్చారు బయటి కొచ్చిచూడు" కళ్ళ తోడు పవరించుకుంటూ రోడ్డుమీదకు నడిచారు శాస్త్రి.

నేనూ వెనుకనుకున్నాను. లుంగీతో వచ్చిన వెళ్ళి అమ్మాయి లేపాను విపుకుంటూ. కనిపించి. మళ్ళీ ముసుగు పెట్టి ముసుగులాగివేశాను లేచి దగ్గరగా చూచింది.

వంటన్నీ! నిద్రలో.... లేచేస్తావ్? ఎందుకు? మంచినీళ్ళు కావాలా?"

"వాళ్ళాడు?"

"ఎవరిట?"

"ఎవరో చుట్టాలొచ్చారు. వెళ్ళి చూడు. బయటున్నారు"

"నరే! బాగా చేవుంది. అయితే వెళ్ళి చూడగూడదూ. అంతా బద్ధకం...."

అమ్మాడు రోడ్డు మీదకు వెళ్ళింది

అమ్మాడ్ని చూడటంతో-"చూడమ్మా రాణీ! నేను వచ్చిన బస్సులోనే యీ అమ్మాయి వచ్చింది. మీ యిలు తెలియక బాధపడ తోంది. వెంట తీసుకు వచ్చాను. ఇదే నమ్మాయిల్లు ఇదే యింటోకి వెళ్ళండి"

"ఓ! వొదినా! అరరే.....అలానిలబడ్డావే. గుర్తుపట్టలా! రా.....రా! తిలో ఎంత బరువు ఇలా యివ్వు అయ్యా యీ యిలు తెలియేలా పాపం ఉత్తరం వాస్తే స్టాండుకు ఎవరో ఒకరు వచ్చి వాళ్ళం గదూ...."

"పో....వచ్చావులే! యింట్లోకి పద" లోపలికి తలుపులు తీసి కూర్చున్న వా దెవుల్లోకి వంకాపణంతా దూరింది ఎన్న 'వదిన'అంటున్నది ఆ మ్ముడు! ఎవరో....!అమ్మను వాన్నను నిద్ర లేపి పోలంతటినీ ప్రళాళవంత మొనర్చింది కమ్మగా నిద్రోతన్న వారిని లేపినందుకు ఆ అగంతకురాలు పాపభూతివాక్యాలు పలికింది ఏం తోచక!

"ఓ.....జానికా! ఎప్పుడెళ్ళుడు లావడం"ఆప్యాయంగా పలుకరించాడు వాన్ను

"కాళ్ళకు నీళ్లుతెస్తా మంచం మీద కూర్చో జానికీ" అంటూ అమ్మడోడ్డో వెళ్ళింది.

పుస్తకాన్ని చదువుతూనే వున్నాను అంటూ చదువు. మనసు మరోవైపు పరిలింది. అవలి అమ్మాయి ఎవరో....! అంత వవయువతి మా బంధువర్గంలో వున్నట్లు వాకు తెలియదు ఎవరూ చెప్పలేదు కూడా. మాటలనుబట్టి, చూపుల హొయ్యం వెలిబుచ డాన్ని బట్టి ఎదుటవున్న అమ్మాయి" అ న. వాన్ను.

ఇంకా వచ్చిన పలాలతో తిరుగువైన భావాలతో వాడోస్తుతుతో సమయమ్మా గ్రగా బ్లాడి తోంది వాన్నతో, ఈమె పేరు వాన్నమాట! 'జానకి' లెండరో వచ్చాడు మా బంధువుల్లో....ఎవరో ఆలోచ్ఛ జానకి!

"అమ్మా జానకి కాళ్లుకడుక్కో!" జానకి బయటికి వెళ్ళి చప్పుడు

వాన్ను సిగరెటు వెలిగించా దసు కుంటూ అగ్గిపుల్ల పారేసి "ఏయ్ మన్న ని నిన్ను పిలిచి.

అమె లోపలికి వచ్చింది. అమ్మడు

కొట్రుగడ్డ
లక్ష్మీనరసింహారావు

"ఏం జానకీ! పోతునూరు గుర్తుందన్న మాట మొదటం మీద పెడవరం బాగానే చూపించావే!"

"ఆ! మీ గడపరిశనం ఏం తక్కువని మామయ్య! అవును ఆ తయ్యా! మొన్న వద్దన్న కొద్ది ప్రొద్దోయిన తర్వాత బయల్దేరావు. బస్సులు పరిగా దొరికాయా?"

"దొరికాయిగాని....ఎవరు కొరుక్కుపోశారని రాత్రిపూట ప్రయాణం పెంగించావు ఇంటివద్దనుంచా....కన్నా పురంనుండా?"

"ఆఫీసు నుంచే! ఏంమామయ్యా మొన్న తెచ్చుకున్న పొగాకు బాగా పాలుసున్నాయా?"

'ఏదో....తప్పా! దారా! సంజాకో మాటం వస్తాన్నం పెట్టదలచు కొలేదు మిటి యీ సంవత్సరమన్నా?"

"పో....మామయ్యా అంతా వేళాకోళం అయితే నువ్వేపెట్టాలి"

"అయితే వెళ్ళి చేసుకోవాలి"

"చేసు చేసుకోను"

"అబ్బో! ఇంతలోనే ఎంత వైరాగ్యం. మీ వాన్నే సంబంధం చూడటంలా...."

"ఆ చూడకేం మీలాంటి వాళ్ళవే వెతుకుతుంటారు అయినకడోపిచ్చి"

వాగుండె బల్లుమన్నది. ఏమిటంత గడపరిశనంగా సమాధానమిస్తోంది! ఏమిటీ చొరవ! ఇంతవరకు ఆమెను చూడలేదు ఎంత అందంగా ఉంటుందో! అనురావతి శిల్పమా!అలానేకండొచ్చు

వాళ్ళు మాట్లాడుకుంటూ వే వున్నారు. వాళ్ళం గడిచిపోతోంది వా కళ్ళు నీరతనివుల్లా వెలిగాయి. రెప్పలు బరువుగా వాలాయి. కుర్చీమీద నుండి లేచి లైటు తీసివేశాను. మంచంమీదకు వ్రాలి నిద్రపోయాను.

-ఆమె యానం ఎలా వుంటుందో వూహించుకుంటూ!

* * *

గడిచిన రాత్రులలోనికి దొర్లిన యీ రాత్రి ప్రేరణ ఎలాంటిది?

"బాబూ" అంటూ పవళించిందమ్మ కాళి గానుతో అమ్మగోడో అంతాటాయి పోయింది 'రా తల్లా తవకొడుకెంతగా వదివి అలసిపోయినాడో' ఆనే తపన!

"బాబూ" అంటూ మరల తట్టి లేపింది

ముసుగుతీసి మెలిగా రెప్పలు తెరిచాను తెల్లని సూర్యకిరణాలు కమ పాపల్లోకి దొరలడ్డాయి

"పై మెంతయిందమ్మా?"

"మామూలుగా, పొడు నిద్రా పవ్వూ ఎనిమిదవ్వందే లేవవు. కాళి కాఫీ....."

కోట దగ్గంగా గానువందించిందమ్మ గడగడ తనివితీరా ప్రాగాను వేడి వేడి కాఫీని లోపల గడబిడ కొంచెం తగ్గింది. అమ్మ వంటింటివైపుగా వెళ్ళింది సిగరెటు వెలిగించాను. కొంచెం వేసటికి సరల అవలింతలు సారంభమయ్యాయి. నిద్ర పోవాలని పించి నడుం వాల్చాను, అమ్మడు ప్రవేశించి, "అన్నాయ్ లే....లే! ఎవరై వా చూ సి నవ్వుతారు, జాని కొ ది వ సమంటో తెలుసా?

"మి అన్నకు నిద్రంటే చాలా!"అని వేళాకోళంచేసింది. లేవ.....మొఖం కడుక్కో...."

మళ్ళీ జానకి విషయం ప్రారంభిం అమె వన్ను వేళాకోళ పాడిందన్న మాట! అ ను ంలో జాని కే పేరు వయ్యాను. హాళన దెయ్యడమే కాదు గేలికూడా కన్పుంది కంత మన స్వత్వం అమ్మడు ప్రశ్న మీద కేసుచేసుకుని తిసుకువచ్చి "యిదిగో....పోరుపెరూ!"

వాగదిలోనికి వచ్చి టవలు తీసుకు వెళ్ళి జానకికి ఇచ్చింది.

"బట్టలు మార్చుకోవదినా"

ఆమె లేచింది....

ఆ "గదిలో అన్నయ్య ఉన్నాడు ఈ గదిలోకి వెళ్ళు." అ మ్మ డు డైరక్షన్.

వా గది గుమ్మంవద్ద ఘలుమని మోగిన గాజుల చప్పుడు తక్కువ ఆగిపోయింది. వెనుదిరిగి చూశాను. ఆమె కన్పించలేదు. ఓ మారు నిట్టూర్చాను. మళ్ళీ పుస్తకం మీదకు దృష్టి మరల్చాను స్పష్టపడని విషయాలు సమగ్ర రూపం దాల్చని ఆలోచ్చ.

జానకి వంటింట్లోకి తీసుకు వెళ్ళింది మ్మ భోజనం చేయించి తిసుకు చ్చి ఓ మంచం చూపించింది జానకి శయనించడానికి

వాన్ను బయటకు వెళ్ళిపోయారు వా గదిలోకివచ్చి మంచినీళ్ళుత్రాగివెళ్ళారు

కొట్రుగడ్డ
లక్ష్మీనరసింహారావు

"ఏం జానకీ! పోతునూరు గుర్తుందన్న మాట మొదటం మీద పెడవరం బాగానే చూపించావే!"

"ఆ! మీ గడపరిశనం ఏం తక్కువని మామయ్య! అవును ఆ తయ్యా! మొన్న వద్దన్న కొద్ది ప్రొద్దోయిన తర్వాత బయల్దేరావు. బస్సులు పరిగా దొరికాయా?"

"దొరికాయిగాని....ఎవరు కొరుక్కుపోశారని రాత్రిపూట ప్రయాణం పెంగించావు ఇంటివద్దనుంచా....కన్నా పురంనుండా?"

"ఆఫీసు నుంచే! ఏంమామయ్యా మొన్న తెచ్చుకున్న పొగాకు బాగా పాలుసున్నాయా?"

'ఏదో....తప్పా! దారా! సంజాకో మాటం వస్తాన్నం పెట్టదలచు కొలేదు మిటి యీ సంవత్సరమన్నా?"

"పో....మామయ్యా అంతా వేళాకోళం అయితే నువ్వేపెట్టాలి"

"అయితే వెళ్ళి చేసుకోవాలి"

"చేసు చేసుకోను"

"అబ్బో! ఇంతలోనే ఎంత వైరాగ్యం. మీ వాన్నే సంబంధం చూడటంలా...."

"ఆ చూడకేం మీలాంటి వాళ్ళవే వెతుకుతుంటారు అయినకడోపిచ్చి"

వాగుండె బల్లుమన్నది. ఏమిటంత గడపరిశనంగా సమాధానమిస్తోంది! ఏమిటీ చొరవ! ఇంతవరకు ఆమెను చూడలేదు ఎంత అందంగా ఉంటుందో! అనురావతి శిల్పమా!అలానేకండొచ్చు

వాళ్ళు మాట్లాడుకుంటూ వే వున్నారు. వాళ్ళం గడిచిపోతోంది వా కళ్ళు నీరతనివుల్లా వెలిగాయి. రెప్పలు బరువుగా వాలాయి. కుర్చీమీద నుండి లేచి లైటు తీసివేశాను. మంచంమీదకు వ్రాలి నిద్రపోయాను.

-ఆమె యానం ఎలా వుంటుందో వూహించుకుంటూ!

* * *

గడిచిన రాత్రులలోనికి దొర్లిన యీ రాత్రి ప్రేరణ ఎలాంటిది?

"బాబూ" అంటూ పవళించిందమ్మ కాఫీ గానుతో అమ్మగోడో అంతాటాయి పోయింది 'రా తల్లా తవకొడుకెంతగా వదివి అలసిపోయినాడో' ఆనే తపన!

"బాబూ" అంటూ మరల తట్టి లేపింది

ముసుగుతీసి మెలిగా రెప్పలు తెరిచాను తెల్లని సూర్యకిరణాలు కమ పాపల్లోకి దొరలడ్డాయి

"పై మెంతయిందమ్మా?"

"మామూలుగా, పొడు నిద్రా పవ్వూ ఎనిమిదవ్వందే లేవవు. కాఫీ....."

కోట దగ్గంగా గానువందించిందమ్మ గడగడ తనివితీరా ప్రాగాను వేడి వేడి కాఫీని లోపల గడబిడ కొంచెం తగ్గింది. అమ్మ వంటింటివైపుగా వెళ్ళింది సిగరెటు వెలిగించాను. కొంచెం వేసటికి సరల అవలింతలు సారంభమయ్యాయి. నిద్ర పోవాలని పించి నడుం వాల్చాను, అమ్మడు ప్రవేశించి, "అన్నాయ్ లే....లే! ఎవరై వా చూ సి నవ్వుతారు, జాని కొ ది వ సమంటో తెలుసా?

"మి అన్నకు నిద్రంటే చాలా!"అని వేళాకోళంచేసింది. లేవ.....మొఖం కడుక్కో...."

మళ్ళీ జానకి విషయం ప్రారంభిం అమె వన్ను వేళాకోళ పాడిందన్న మాట! అ ను ంలో జాని కే పేరు వయ్యాను. హాళన దెయ్యడమే కాదు గేలికూడా కన్పుంది కంత మన స్వత్వం అమ్మడు ప్రశ్న మీద కేసుచేసుకుని తిసుకువచ్చి "యిదిగో....పోరుపెరూ!"

సెర్జిమైఖల్కోవ్

రించాడు ఇకనుంచి మనమిద్దరం స్నేహితులం నీకువేను రక్షణనిస్తాను ఇక నీకు భయం వుండదు" అని కుంచేలుతో కరచాలనం చేసింది. పులి.

కుంచేలు చాలా సంతోషించింది వాని వక్కనే ఒకపొదలోమంచి కొంగా చూసున్న నక్కనుచూడగానే కుంచేలు గుండె గుభేలుమంది వెంటనే అది ఒక్క గంతువేసి పారిపోయింది.

పులికి ఆశ్చర్యంవేసింది. ఎలాగో తిరిగి పొయంశాలానికి మళ్ళీకుంచేలును తలుకుంగలిగింది.

"ఎందుకు పారిపోయావు?" అని అడిగింది పులి

"నేను ఒక నక్కను చూశాను"

"అయితే ఏం? నేను నీ వక్క నే పుట్టామగా నీకేభయమాదం కాకుంచా రక్షిస్తానని చెప్పాను"

"తెప్పారమకోండి"

"అయితే నీవు నన్ను నమ్మడం లేదన్నమాట!"

"నమ్ముతుండా నమ్ముతున్నాను"

"అయితే వక్క కాళంలేదు ఇంకైన

రెండు టుమ్రీలు

ఒకపారి ఒక కుంచేలు ఒక పులిని చూసింది అప్పుడాపులి తనగుహలో గాఢనిద్రలో వుంది. ఒకపాము ఆ పులి దగ్గరకు పాకి పోతోంది.

"పాపం! ఆపాము పులిని కరుస్తుం దేమో. అది ఆపని చేయకముందే నేను పులిని పిలిచ్చుల్లడం మంచిది" అను కుంది కుంచేలు మెల్లగావెళి పులిని లేపింది

"ఎవరది? నన్ను నిద్రమండి లేపడానికి సాహసించింది" అని అరిచింది పులి

"క్షమించండి. నేనే. ఒకపాము మీ దగ్గరకు వస్తోంది. జాగ్రత్త!" అని కుంచేలు ఆ పులిచెవిలో చెప్పింది.

పులిలేచి తనచుట్టూ చూసుకుంది అది కనిపెట్టి పాము పారిపోయింది.

"పది, నీకేయినిలా అందిప్పు. మవ్వు చాలా ధైర్యంగాసుఉచాత్తంగానుప్రవ

దని అనుకున్నవన్నమాట"?

"లేదండి, మీరే బలవంతులు"

"అయితే మరి ఏం దుకు పారి పోయావు?"

"ఏం లేదండి, వాకు తెలియకుం డానే భయం వేసింది" అని కుంచేలు కంగారుపడుతూ అంగీకరించింది.

* * *

దుంప తెగ!

ఒకపారి ఒక ఏనుగు మెల్లిగా పచ్చాంతంగా కొండంఅడించుకుంటూ నడుస్తోంది. వున్నట్టుండి ఒక కుంచేలు తన సు వెంబడిస్తున్నట్టు కనిపెట్టింది ఏనుగు.

కుంచేలు ప్రవర్తన ఏనుగుకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది, ఆ కుంచేలుకు ఏదో పిచ్చిపట్టివట్టుంది. ఆ మనుని త్వరగా వడివడం ఆరంభించింది. కుంచేలు ఇంకా దానిని వెంబడిస్తూనే వుంది.

"ఇప్పుడు నేనేంచెయాలి? యీ కుంచేలును వదిలించుకోవడం ఎలాగ? ఏనుగును కుంచేలుతరచడమనేదినేనింత వరకు ఎప్పుడూ వినలేదు, అనుకుని ఏనుగు మరింత వేగంగా నడవసాగింది. ఉండుండి వెనక్కి తిరిగి చూస్తూ ఏనుగు వరుగులుకంచుకున్నది ఆ యి బా కుంచేలు ఏనుగును వదిలిపెట్టలేదు.

ఆకస్మికంగా ఒక పెద్ద తంఅఖా అడ్డంవచ్చింది.

"చచ్చానురా నేవుడా! ఇక బానని అయిపోయింది" అనుకుంది ఏనుగు. దాని బుర్రలో ఏదో ఒక ఆలోచన మెరిసింది. చటుక్కున ఆగిపోయింది కుంచేలు రొప్పుకుంటూ దాన్ని నిమిపిం చింది.

"నీకు ఏంకావాలి?" అని అడిగింది ఏనుగు గంభీరంగా

"ఏమీలేదండి" మీ ఇలో గ్రాం ఫీ (వంతరం) వాకు కావాలి. దయచేసి ఇప్పిస్తారా?" అని ప్రాధేయపడింది కుంచేలు.

"నీ దుంపతెగ!" అంది ఏనుగు.

'శోభ అనే అమ్మాయి'

ఎవరికా ఒక కొత్తగా పెండ్లైన అమ్మాయి తన భర్త యెదుట నే మీతో యిదివరకే పరిచయమున్నట్టు చిరునవ్వుతో పలకరించటం తట్టనిస్తే మీ రామెను గుర్తుపట్ట లేని స్థితిలోనున్నప్పుడు మీ కెల్లా వుంటుంది? ఒకరికెల్లా వుంటుందోగాని వావరకు నేను కంగారు పడ్డాను జాకొక్కపారి పలాలన్నీ వదుత్రి పట్టనివిపించిదిటువంటి సంఘటనేలా జారోజు హోటల్లో జరగినప్పుడు నేనే

ఆంగ్లమూలం:

మహీఫ్‌సింగ్

పోగొట్టుకున్న వాణ్ణి చాలాకాలానికి చూసినట్టుగా వావై పొకచిరునవ్వు విసిరింది ఆ పలకరించింది నన్నా లేక మరొకరినా అని క్షణం పాటు నిశ్చేష్టుడనై పోయాను. కాని మరొకరని కాదని ఆమె దృష్టిసన్నట్టపరచింది. 'ఎదురుకని' మొదట అనుకున్నాను. నేనెవరినై నే బాగా యెరుగుదునో 'ఆమె' శోభ అని తెలిసికోవడానికి చాలాసేపు పటింది

కాయితత్తరపాటామెను కూడా కలవరపరచింది ఆ మె కూడా కానమనుకొన్న వ్యక్తినిగాక మరొకరిని పలకరించానేమోనని అలోచనలో పడ్డదని నేను నిశ్చయంగా చెప్పగలను ప్రతి యువతి యిటువంటి పొరపాటుపడినప్పుడు ముఖ్యంగా, భర్త సమక్షంలో చాలా పరికపిస్తుంది.

కొంచెం సేపట్లోనే, నామొగంమీద కనుపించిన చిరునవ్వుతో కాను పొరపాటుపడ లేదని తెలిసికొన్నదామె.

'నన్ను గుర్తించారు కదూ!' ఆమె పలకరించింది. 'తప్పకుండాను. గుర్తించకపోవడ మేమిటి! కాని నువ్వెంతమారిపోయావు!'

శోభ తన పోఫాలో కుడి ప్రక్కకు ఆరిగి కూర్చుంది నేనా ప్రక్కనేకూర్చున్నాను. మా కెదురుగా కూర్చున్న ఆ యువకుడు నేనెవరో తెలిసికోవాలని కాళోలు నా వైపు కుతూహలంగా చూశాడు.

శోభనన్న తనికి పరిచయం చేసింది ఆతనిని నాకు పరిచయం చేసింది. చిత్రకూటాశ్రమంలో స్త్రీలకు సీతకాముని పరిచయం చేసినటు పరస్పరం స్నేహపూర్వకంగా కరచాలనం జేసికున్నాం తర్వాత నేను మామూలుగా వాళ్ళి పట్నానికెప్పుడువచ్చినదీ ఎక్కడ వుంటున్నదీ ఎంతకాలముండేదీ మొదలైన విషయాలడిగి తెలిసికున్నాను నన్ను పిలవకుండా పెళ్లి చేసికున్నందుకు ఒక చిన్న అభాండం కూడా శోభ మీద వేశాను.

కొంత సేపటికి శోభభర్త "క్షమించండంటూ"ఆ ప్రక్కగా వున్న మగవాళ్ళ గురించే గబగబా వెళ్ళిపోయారు.

"అతడెవా శోభా?" నేనడిగాను.

"ఎవరూ!" ఆమె తన ఆశ్చర్యం వ్యక్తిపరచింది.

"అదే అతడే అప్పుడు నీవు ముస్సోరిలో వుండగా చెప్పావు చూడు!" శోభ నిగ్గుపడింది, ఆమె నలని మొగం కొంచెం ఎర్రబడింది. "కాదు కాదు అది కాదు" టీ కప్పులో చక్కెర కలుపుతూ అన్నది.

కాకు శోభ టీ కప్పుని ముంచే మళ్ళీ పరీక్షగా చూశాను. ఆమె నిజంగా చాలా మారిపోయింది.ఆ శోభకు యీ శోభకు పోలికేలేదు. అప్పటి శోభ ఒక అందమైన వంతోషపూరింగు ఆ శోభ కూడా అందమైనదే గాని పైన వాచు శెలుపున్న చెమ్మపురీరు లాగా చలనము లేనిది.

* * *

గడచిన వేసవిలో నేను ఫ్రీస్ ప్రాద్దామని ముస్సోరికి వచ్చాను (ప్రాద్దామని అంటే ప్రాద్దామనుకొని... ఎన్నో సమస్యలతోనియలు లేవలన్నాను కాని ప్రాయలేక పోయాను. జానికి బదులుగా యీమనోజ్ఞ సులక్షణ హిమ

(మిగతా 4వ పేజీలో)

మంచి గిరాకీ

మహాత్మా సిల్క్ అండ్ కాటన్ ఎంపోరియం ముందు ఒక టాక్సీ వచ్చి ఆగింది అందులోంచి మెరుపులాట ఒక యువతిదిగింది కాస్త దగ్గర్లో డ్రైవర్ వచ్చి తలుపు పట్టుకోగా ఆమె వెంట యిద్దరు పిల్లలు కూడా ఆమె వనుపరంలాగు విలువైన సిల్క్ దుస్తుల్లో- కాళ్ళ చేయి ంచుకు వ్న బట్టకు కాకిరి రిబ్బను కిటారు పిల్లలు

కథానిక

వాళ్ళ ఉనికి అంతస్తు చూపరులకు "ఫారిన్-టైటు"ను కనబర్చింది, వాళ్ళ మెడలో కానీ చెవుల్లో కానీ ఆభరణా లేమీ లేవు.

ఆ పిల్లల చేతుల్ని రెండు వైపు వయ్యారంగా పుచ్చుకుని పావులోనికి ప్రవేశించి దావిడ వయస్సు సుమారు 30 వుండవచ్చు. చక్కని విగ్రహం.

మరాఠీ మూలం:

వసుంధరా పట్వర్ధన్-

శిల్పం లాంటి అవయాల సొంపు, ఆకర్షణీయమైన ఆమె ముఖవర్చస్సు ఇంతటి విగ్రహ వంతుడినైనా యిట్టే తెదరగొట్టేస్తుంది. అందర్ని సంభ్రమ పరుస్తూ సుందరంగా లోనికి అడుగు పెట్టిందావిడ.

గొప్ప వెలుగులో ఆమె ఎప్పుడైతే ప్రవేశించిందో వెంటనే పావు గుమాస్తాలు గొప్పగిరాకీ తగిలినట్టు భావించారు ఒక్క క్షణం అందరి దృష్టి ఆమె వైపు మరల్చారు ఏదో పూహిస్తున్నట్టు తన ప్రవర్తనలో కనబరుస్తూ చీరలన్నీ రాశులుగా పడివున్న ఒక కౌంటర్ వద్దకు వెళ్ళిందామె

ఆ పాప్తు యజమాని మహాపేరు అనుభవముగల వేపాంతకుడు కొందా కరో! కూడుడు. ఎప్పుడయితే ఒక ఐదు గజాల బార్డరు చీర ధరించిన విలువైన స్త్రీని చూశాడో వెంటనే కనుబొమ్మలు పైకెత్తి గుమాస్తాల్లో ఒక్కణ్ణి కేక వేశాడు

"నువ్వే ! ఏయ్! ఏంజేస్తున్నావక్కడ. ఆమెగారికి వంకాలాన్నీ చూడు. ఆ కొత్త బార్డరు, పిఫాన్లు ఆమెగారికి చూపించు" అన్నాడు.

వెనిలో చెన్నీలు రోపుకొంటూ ఆ గుమాస్తా వెంటనే ఒ పెద్ద మోతదిం చుతూ విలువైన పిఫాను, బార్డరు జరీ బార్డరులు ఆ గొప్పగిరాకీదారు ముందు పరిశాడు అతడు తన మామూలు ప్రకారం కొమ్మిది గజాల చీరలు కొడుతుందని దాన్ని బట్టి కాస్త పాత కాలంవనని నేమోనని కొన్నాడు. మళ్ళీ గంపెడుచీరలు ఆమెముందు పరచాడు ఆమె కొరినవి ఆమె వాటిలోంచిమంచి ఖరీదయిన రెండు చీరలుమాత్రం ఎన్నుకొంది.

తల్లి ఖరీదు చెప్తుండగా పిల్లలిద్దరూ అద్దంముందు నుంచుని తమ ప్రతిబింబాలు చూసుకొంటూ తలలు పరిచుకొంటున్నారు తర్వాత కాసేపు పాపు దర్శాజావద్ద మంచున్నారు దార్లి పోయే వారిప్పుడు కాకర్షిస్తూ.

ఆమె మరో కౌంటరు వద్దకు వచ్చి బ్లౌజుముక్కల్లోంచి ఒ బట్ట తీసుకొంది వెంటనేదాన్ని తన చెక్కులవద్ద వుంచుకుని అద్దంలో చూసుకొంటూ అముక్కమ పెలెకుచేసుకొంది అలాగేపిల్ల కొపం మరో రెండు ముక్కలు ఎన్నుకొంది తర్వాత చేతిలోవున్న పర్సు తిస్తూ "వీటి మరివన్నీ ఎంతయా యో చూడండి" అంది.

ఆమె తీసుకొన్న బట్టలన్నీ గుమాస్తా చక్కని పెట్లోపెన పేపరో వాల్ చేశాడు పాపు యజమాని అవన్నీ అతి వరకే లెక్కకట్టి బ్యాష్ బిల్ తెచ్చిచ్చా డామెకు. ఇస్తూ తియ్యని గొంతుతో

"చూడండి! దయచేసి మీరెప్పుడు బట్టలు కావాలనుకొన్నా మాకాలానికి రావటం మర్చిపోకండి. మేము మీ కోరినరకం బట్టలు అందివ్వగలం. దయ

యుంచి దీన్ని మీ పొంతపావు చూసుకొండి" అన్నాడు.

ఆ యువతి పాదరంలో చిరునవ్వు నవ్వుతూ తల ఆడించింది. వత్తులో వందాయాభై రూపాయలు తీసి బిల్ చెలి లించింది పొర్పెలను తీసుకొంటు చిన్న పిల్ల చేతిని మరో కౌంటరు పుచ్చుకొని పావు మెట్లు దిగి అయ్య కొచ్చేసింది

కొన్ని క్షణాలు అక్కడ ఆగి టాక్సీ ఒకటి లాగానే దాన్ని స్టాండ్ అ పాత్రలు అందులో పెట్టేస్తూ పిల్లలి ఇద్దర్ని కూర్చోమంది ఫుటంమీద జా పోతున్న వనిటను అతిజా జాగ్రా ఫు కౌంటరుదికి లాక్కొంటూ శ్వజాగ్ర రంగా తమా లోప ప్రవేశించి ఎ దికి తిరగెళ్ళాల్సింది. డ్రైవర్ తోచెప్పింది. టాక్సీ వెంటనే స్టార్టయి వెళ్లిపోయింది

పావు యజమాని యిరకాలా గమ నిస్తూనే వున్నాడు ఆమె వెళ్ళిపోయిన ఆ విగ్రహపు కాలాకు తెలుగుతో

అనువాదం:

సురాజ్

కాలు యింకా ఆ కళ్ళ ప్రవరిస్తున్నవే కాని వారాలకనం. అ సుమాహాలు కూడా అదే అనుభూతి పొందుతున్నారింకా ఆ తర్వాత ప్రతి కొక్కరు ఆ మె ను గురించి "ఆ ఆమె? పేరేమిటో" అన్న తడ్డారు.

మూడులేక కాలుగు వెంట తర్వాత ఒక రోజున టాక్సీలో వచ్చి ంచా వెల్లగా వెళ్లిపోతున్న కోళ్ళ తిడన ఆమె ఆకుపచ్చని మరకలా పిఫాన్ చీర కట్టింది బంగారుతనపు బ్లౌజు తొడిగింది వల్లగా మెలుగుతున్న అ నొదులు ముతిలో ఆ అందమైన మెగపై వెడాడ కూడా

అతడన ఆమె వెంట పిల్ల అలా వచ్చినవిధ కేకుగా చీరల వెళ్ళి లోనికి వెళ్ళలేదు అంయిన మామూలు బట్టలుంటే వెళ్ళి ఓడలను చూసూలు వెళ్ళి పిట్టు మంచి బంగారాలు మరో కాలాలు బ్లౌజాలెటు ధరించి కేరింది, పూపు మాని యి ంతలో ఆ మె 'ఛారిస్ పెక్షన్' లోనికి తీ కొత్తగా వచ్చిన చీరలవైపు తీ చూపించాడు. అతని తొంతర అమెను ఏదో ఒక బట్టకు కొనేటట్టు చేసేలా

పావు యజమాని చీలు తయారుచేసి నమతగా ఆమె ఎదుటవుంచాడు. ఆ యువతిలిలలో ని మొత్తాన్ని చూశాక్ కాళ్ళ క్యాన్ని పరకటించింది బహుశా అంత అర్థమవుతుందని ఆ మె పుర్రేకింది చెయ్యాలి? తీసుకోదల్చుకొన్న బట్టలు ముందుగానే తీసుకొన్నదామె. అంతకని ఆమె వద్దనున్న డబ్బంతా యజమానికి చెల్లించి మాన కంతంలో అన్నాడు "మమింలాలి. బాదగ్గరున్న డబ్బు తీసుకు మొత్తానికి సరిపోదు యీ మొత్తానికి ఎన్ని బట్టలో ఫొటో అన్ని మాత్రమే యివ్వండి. మిగతా మొ ం చెల్లించితి మా బట్టలుతీసుకుపడతాను," అందుకు పావుయజ ని మొహమాటపడుతూ పాదారంగా "లేదు లేదు, యిప్పుడు మీరు పెట్టిన చేసుకొన్నవన్నీ నిరభ్యంతరంగా తీసుకెళ్ళండి. మిగతా పైకం మీరు తేవేలాడు మీకు వీలైనప్పుడు చెల్లించవచ్చు.... యింతా ఏ మైనా బట్టలు తీసుకొంటూనా అన్నాడు.

ఆమె చిరునవ్వుతో తన కృతజ్ఞతను తెలియచేసి క్షణకాలం ఆపావు యజమాని తనవైపు వుంచిన విశ్వాసానికి తత్తరపాటు పడింది. తన పేరు. అతడు అతడిస్తూ పార్సెలు తీసుకొని రిక్షాలో వెళ్లి పోయింది

మరుసటి ఉదయం ఎనిమిదిన్నరకి అతడి కొత్త గుమాస్తా పావుబాళ్ళు తీస్తుండగా అయువతి రిక్షా దిగివచ్చి తక్కినపైకాన్ని తెలియచేసింది. గుమాస్తా ఆశ్చర్యపోయాడు.

అయ్యో! యింత ప్రేమపడి మీకు యింత వుదయమేవచ్చి చెల్లించాల్సిన అవసరం మే మున్నారండి పావంలాలా కష్టపడ్డాడు. క్షమించాలి" అంటూ గుమాస్తా.

నిన్న మీరటు వెళ్ళగానే కొత్తబట్టలు చీరలు వచ్చాయి మళ్ళీ యిష్టపడితే మరి చూస్తారా" దాగిపోయాడు.

"వద్దండి క్షమించాలి నిన్నటికన్నే చాలా తీసుకొనేశాను" అన్న దామె ఆలాటుగా గుమాస్తా మళ్ళీ అన్నాడు.

"అలాకాదు. మీకు అక్కర్లేకపోతే కొనవద్దండి. కాని పరకుకు చూడ

(మిగతా 4వ పేజీలో)

'శోభ అనే అమ్మాయి'

(శివ పేజీ తరువాయి)

వడుస్తోందని జాతీ పిన్ గురించి చెప్పగానే ఆయన విస్తారగా నవ్వేశాడు.

ప్రతి సాయంత్రం మాస్టరుగారి కుటుంబమంతా అలా పిక్నిక్‌కని వెళ్ళేవాళ్ళు శోభ కూడా వెళ్ళేది ఏదో ఒక దుకాణం దగ్గరో లేక రోడ్డు అంచున కట్టుగా పెటబడిన యినుపకమ్మీలకు జేరగిలపడి మెరుస్తున్న దెహరాడూన్ పొట్టణ శోభల్నాన్ని కనులపండువుగా తిలకిస్తున్నప్పుడో మొత్తానికి ప్పుడప్పుడు మాస్టారుగారి కుటుంబం వేసుకుంటుంటే వాళ్ళంతకులాసాగా సంభాషణలు సాగేవి. ఇదలాగినప్పుడు బిల్లీ కంగారుపడ్డాడు ఆ ఆనంద సమయంలో కూడా రాణి ఎందుకో ఏమో నిందకు చూస్తూ చాలాగంభీరంగా ముఖావంగానుండేది. మరి శోభ! ఆమె మొగంలో ఏదో ఆలసట స్పష్టంగా కనిపించేది అందరూ వస్తున్నారుగదా అనే జ్ఞానం వచ్చినట్టు కనిపించేది. తాను రాకున్నా పెద్ద మునిగిపోయేదేంలేదని ఆమె భావన అయివుండవచ్చు.

ఒక రోజున శోభ తన మామూలు కార్యక్రమం బట్టలుతకడం వగైరా పగైరా పూర్తిచేసుకుని బాగదిముందు కొచ్చింది. నేను కాపాలని ఆమెవంక చూడటం గమనించింది. ఒక మృదు మధుర దరహాస రేఖ శోభ ముఖంలో తళుక్కున మెరిసింది. ఆమె వెళ్ళిపోతుంటే పిలిచి అన్నాను: "శోభా! బాగది ముందు నీవుబట్టలారకిడుకుతున్నావు కదూ? దానికి మరీఅద్దె యిచ్చుకోవాల్సి వుంటుంది?

ఆమె చప్పున ఆగిఅడిగింది "పేరెంత అద్దెయిచ్చుకోవాలి" ఒక విధంగా నవ్వి" మీ బట్టలు కూడా నేను ఉతికిపెట్టాలా అన్నది.

'ఇప్పుడు నాకున్న ఆసమూహాలలో ఒకటి తిరిందు ఓహో నీకు మాటలు వచ్చు విన్నమాట' అన్నాను నవ్వుతూ నేను.

'ఇన్నాళ్ళనుండీ నేను మూగ జాన్నవనుకున్నారాంది!" నిండుగా నవ్వింది శోభ ఆ ముఖ్యాలలాంటి పలువరుసను చూడటం వారేదో మొదటి పొరి, ఆమెఇంకా బయటనే నిలబడివున్నది. నేను లోపలికి వచ్చికూర్చోమనంగానే వచ్చి కూర్చుంది.

'మీ అక్కయ్య, బిల్లీ ఎంతో చక్కగా పరస్పరాగామంచుమీద పడుతూ పోయిగా జారుతూ గడగటానికి వెళ్ళుంటేనుచ్చెం దుకు వెళ్ళవో వారార్థంగాదు'

'వాకిట్లోంలేదు! ఆమె అన్నది.

'మరింకోచోటికి వెళ్ళు! ఎప్పుడు తలుపులు మూసికొని యింట్లో ఎందుకు కూర్చుంటావు

"ఎక్కడికి వెళ్ళమంటారు! నీ జానికి వాకెక్కడికి వెళ్ళడ మిష్టం లేదు. 'ఏదో ఒక రకమైన అనుభవ విపాదువు ఛాయలా గొంతులో కదలాడినాయి మసగమసగ్గా, "అదిగాక వాకింట్లో పని ఎక్కువగా వుంటుంది" ఆమె మామూలుగా అంటున్నట్లే అన్నది

నేనా విషయంలో యింకా ఎక్కువ మాట్లాడలేదు. శోభ చర్మాల్లాంటి కళ్ళు జాగదంతా కలయ తిరిగి, చిందర వందరగా పడివున్న పుస్తకాల మీద నిలిచాయి.

'అన్నయ్యా! మీరెప్పుడు చూసినా వాస్తూంటారే! అదేమిటండి? కుతూహలం ప్రకటించిందామె.

'అదా! అది థీసిస్-అంటే 'విదరణ' అన్నమాట 'శోభ నా వంక అనుమానంగా చూచి అడిగింది "మీరేమైనా పుస్తకం రాస్తున్నారా?"

'అ: అట్లాగే అనుకోవచ్చు' నేను నిష్ఠురంగా చెబుదామని ప్రయత్నించాను" అరంభ పడుతున్నంలో, రచనా ఆదరణలో కథా చరణ విరమణలో గూడా అంటే గర్భశాల పర్యావసానాల్లో ఏ పుస్తకం తలపొప్పని కలిగిస్తుందో అటువంటి పుస్తకమే తీసిన! ఈ సమాధానంతో శోభ గాభరా పడిందని గ్రహించి 'పరే! ఆ విషయాన్నులా వదిలేద్దాం! నువ్వు యిప్పుడు చక్కని పనులు చదవాలని ఒక తలపు శోభ కిచ్చాను.

ఆ తరువాత తరచుగా తన కార్యక్రమాలను పూర్తిచేసుకుని మా యింటికి వస్తూ పోతూండేది శోభ. పనేవో పుస్తకాలను చూస్తూ కొంతసేపు గడిపి ఏదో పత్రికో, పుస్తకమో తీసుకుని వెళుతుండేది. నా భార్య, యిద్దరు పిల్లలు చిత్రాలున్న నా అల్బంచూస్తూ కొంతసేపు గడిపేది. నేను కూడా నా పని మానుకొని ఆమెవున్న కొంతసేపు మాటల్లో గడిపేవాడిని. క్రమంగా శోభ పెదవులపై చిరునవ్వు చిందులాడటం గమనించాను. ఒక రోజున యిట్లాగే వచ్చి చాలాసేపుండి "పరే నుంచిది! ఇంటికెళ్ళగా వంట పని కూడా వున్నది వెళానంటే" అన్నది శోభ మరొక రోజున నా గదిలోకి వచ్చి శోభ వెళ్ళబోతూ "వస్తానండి. నిజంగా మీ సమయమంతా వృథా చేస్తున్నానన్నది'

"ఆ! అదేమీ లేదు. ఎందుకో నాకు కూడా మనస్సు అదోలా వున్నది. ఇంకొంతసేపు నీతోయిటాగో కులాసాగా మాట్లాడితే బాగు మళ్ళీ వ్యస్థితచేకూరుతుందేమోనని అనుకుంటున్నాను! శోభ విగ్గుపడినదలే వున్నది ఆమె కళ్ళు నేలకు తగిలి గుమ్మానికి పోయాయి "పరే మనస్థితి బాగుపటానికి నేనెట్లా సహాయ పడగలను?" తల కొంచెం పైకెత్తి బిరగా చూస్తూ అన్నది శోభ.

"ఏం? ఎందుకని?"- నేనాశ్చర్యం గానే అన్నాను. "నేను కచ్చితంగా చెప్పగలను శోభా! నీయీ చూపులోకనిపిస్తే అనంద పారవశ్యంగా చేయగలవు. ఇదే చూపులోక చిత్రకారుడ్భుత సౌందర్య కళాఖండ నిర్మాణ కార్యాచరణాన్నికి పేరెక్కిస్తాయి శోభా! ఆమె ముఖం అజానుణ శోకితమైనది అది ఒక్క క్షణంమాత్రమే మళ్ళీ శోభ ముఖ చంద్రమండలాన్ని ఒక నల్లని చిరు మొగిలు కప్పి వట్టయింది "అన్నయ్యా! మీరెందుకు వన్నింత ఎగతాళి చేస్తున్నారు?" అన్నదామె విసుగుగా, శోకలేని యింటికి గంగగా వెళ్ళిపోయింది

మరుసాడుదయమామె బట్టలారవేస్తుండగా నేను పిలిచాను.

"నామీద కోపం వచ్చిందా శోభా!"

"లేదు" అన్నది ముఖావంగా

"అయితే కూర్చో మరి నాకు తెలుసు నీకేదో కష్టం కలిగిందని అందుకే నిన్న నీవంత కోపంగా వెళ్ళిపోయావు! ఆమె కూర్చుంది.

శోభ మాటాడలేదు. అట్లాగే తల వంచుకుని కూర్చుంది. నేనే అన్నాను- "ఎగతాళి చేస్తున్నానని నీవనుకున్నావు కదూ!"

'మరి కాకేమిటండి!' అన్నది శోభ నన్ను సూటిగా చూస్తూ.

'అందరికీ నేనంటే ఎగతాళే అట్లాగే మీరు వెక్కిరించారు. అందులో కొత్త ఏముంది?'

శోభ మాటలు జాలు తీవ్రంగా బాణాలనిగించాయి. ఇంత చల్లని ముప్పోరిలో కూడా అప్పుడొక అహమపమీద పిచ్చిలేచి జాలు జాత పెట్టబట్టని పించింది.

"శోభా! నిన్ను గేలిచేద్దామని నా వుద్దేశ్యం కాదు. నేన్నది నిజం. నిన్ను నీవంతగా ఎందుకు కించ పరచుకుంటున్నావో నాకు తెలియదు" అన్నాను నేను.

'నన్ను గురించి ఎవ్వరూ ఎప్పుడూ పట్టించుకోరు, ఎవరు మాట్లాడినా వాడాడి, బిల్లితోనే—' శోభ కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిలిచాయి.

'బహుశః నిన్ను నీవు హీనంగా అనుకోవడమే దానికి కారణం గావచ్చు శోభా! ఆ నిన్నుభావమే నీలో ప్రవేశ్యు నిన్నుకొని నిన్ను కెలువడ నీకంటా చేసింది. అదే గుణం — ఇక పోనీ శోభా!— నిజం కెప్పాలంటే మీకు కుటుంబం మొత్తానికి నీ వొక్కతెనే సౌందర్యరాశి కొంచెం ఆరోగ్య విషయంలో శ్రద్ధ తీసుకుంటే చాలు నీకన్నా అందాల రాశి ఎవరు!' జాలా మాటలు విరిశించి దరుణరేఖాంతిక పదన, శోభ మెదలకుండా ప్రేంది చూస్తూండిపోయింది ఆమె ముఖంలో చిరునవ్వు కనిపించింది. "నన్నంత మరీ తెలివితక్కువ దానిగా చేయకండి" అన్నది శోభ విడియపడుతూ.

'నీకేమన్నను ప్రసాదించిన ఆ మహాత్ముడే ఆగౌరవపరుస్తున్నావు' నేను నిందిస్తున్నట్లే అన్నాను.

'అంటే మీ వుద్దేశం?'

'అంటే-నీవా సృష్టికర్తనే అవమానపరుస్తున్నావు'

"అంటేనా"

'ఇప్పుడు చూడు దేవుడు నీ కందమైన ముఖమునిచ్చాడు లేడికళ్ళవంటి కళ్ళనిచ్చాడు. ఆ పంపు తిరిగిన పెదవి, చక్కగా తీర్చిదిద్దినట్టున్న ముక్కు-- ఒకటేమిటి?నీవా అవయవాలెట్టావుంటే అందకత అంటూరో నీకట్లావున్నాయి. ఇది చాలా అరుదు శోభా! నీకు దేవుడు ప్రసాదించిన యీ వరాల వంటి కాలు కళ మీద ఎంతటి అశ్రద్ధ చూపుతున్నావు! ముప్పోరికి వచ్చే జాళ్ళందరు తమ తమ ఆరోగ్యాభివృద్ధి కొరకు ఆనందం కోసం వస్తారు కాని నీవేమో ఇక్కడ బట్టలుతకటం, అంట్లుతోమటమే పనిగా పెట్టుకొని వచ్చినట్టున్నావు. ఇవన్నీ ఢిల్లీలో గూడా చేసేవస్తుగా! నువ్వప్పుడు చెప్పు దేవుని పట్ల యిది అగౌరవంగాదా? భగవత్సృష్టి పాదితముల యెడల నిర్లక్ష్యం చూపవచ్చునా?''

ఆ సాయంత్రం నేను హోటలుకు వెళ్లినప్పుడు, మాస్టరుగారు వారి కుటుంబమంతా అక్కడే ఫలహారం తీసుకుంటూ కనిపించారు. మాస్టరుగారు నన్ను హాయిగా ఆహ్వానిస్తూ అన్నారు, 'ఏమండి శాలోయే డాక్టరుగారూ! ఎట్లా సాగుతోంది మీ థీసిస్' నేనూ నవ్వుతూ అన్నాను. 'ఇదివరకుమండీ ఎట్లాగో ప్రాకుతూ సాగేదప్పుడు ప్రాకడం గూడా మానేసింది.' గదిలో నవ్వులు ప్రతిధ్వనించాయి.'అన్నయ్యా! మీరు డాక్టరైనప్పుడు, నన్ను కంపౌండరుగా చేసికోండి' మధ్యలో అన్నది శోభ నేను శోభను చూచి విస్మయాశ్చర్యపడ్డానుశోభమారిపోవడమంటే ఇదీపాల వెలుగులో స్పష్టంగాచూశాను. తొడుక్కున్న కుర్తా ఆమెకు పరిగ్గా సరిపోయి ప్రాత్త అందాన్ని చ్చింది ఆ క్రితం రోజుచేసుకున్నాను లాజి తొడగటం చూశాను కాని ఈ రోజు జాళ్ళందరి లోకి శోభ చాలా చురుకుగా కనిపించింది. అక్కడ పాగిన పంకాపణల్లో శోభ తన జాళ్ళాచుర్యంతో అందర్నీ మించింది.

* * *

ఆ రోజునుండి శోభ గదిలో నుండి ఆమెవున్న లెక్కువగా వినిపించేవి. తరచుగా పాడుగాని విస్తి తమ్ముళ్ళను శోభ కొసపడుతూండేది. వంటయిన తరువాత ఒక్కసారి మాస్టరుగారిని పిలిచేది: ఆయిన వినిపించుకొనకపోతే రెండుమూడుసార్లు పిలవలసినుంచాల్సేది. అట్లా రెండుబుతోను పిలిచేది. అట్లా రెండుబుతోను తిరుగుతున్నప్పుడు శోభ మందరంగా మధురంగా తనలో జాలేమిటో పాడుకుంటున్నట్లు వినిపించేది ఒకరోజు బట్టలారవేయడానికి వచ్చినప్పుడు " శోభా! నువ్వు బాగా పాడితావే" అన్నాను నేను శోభ పూర్తుకున్నది" నీ గొంతు చాలా బాగుంటుంది కదా! సంగీత మేదుకు నేర్చుకొనగూడదు?" నేనే ప్రశ్నించాను.

ఆ పుడు ఎందుకు నేర్చుకోలాదు! కనోక లతామంగేష్కరుకు కాలామరి! అన్నది శోభ నవ్వుతూ.

అదిగో మళ్ళీ! నేనెగతాళి చేస్తున్నానమకుంటున్నావు కదూ!'

'మరింకేమిటండి? మీకన్నది నమ్మమంటారు కదూ!" నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయిందామె.

ఒకరోజున శోభే చెప్పింది, "మీకు తెలుసా! అన్నయ్యా? నేను కూడా అట్లా పరిదగా మంచుమీద పడవడానికి జారుతూ ఆడుకొనవచాని వెళ్తున్నాను!

"ఓహో అనెప్పటికుండి"?

రెండుమూడు రోజులనుండి నేనూ రోజే అక్కడికి వెళ్ళి కూర్చుని జారే వాళ్ళను చూసి ఆనందిస్తున్నాను!

'నువ్వు మాత్రం మెందుకు జారుతూ ఆనందించకూడదు?'

'కాకు జాతకాదు కాకు! ఎండకు! నా ఎముకలు విరిగిపోనీకా?'

'అంటే ఒకరి ఎముకలు విరిగితే చూస్తూ ఆనందిస్తావన్న మాట' ఈ మాటకు శోభ విరగబడి నవ్వింది.

'ఆ అట్లావకాశి బటువంటి నవ్వే నీ ఆరోగ్యానికి దివ్యౌషధం శోభా! నిజంగా శోభలో మార్పువచ్చాడం నేను గమనించాను.

ఆ సాయంత్రం నేను హోటలుకు వెళ్లినప్పుడు, మాస్టరుగారు వారి కుటుంబమంతా అక్కడే ఫలహారం తీసుకుంటూ కనిపించారు. మాస్టరుగారు నన్ను హాయిగా ఆహ్వానిస్తూ అన్నారు, 'ఏమండి శాలోయే డాక్టరుగారూ! ఎట్లా సాగుతోంది మీ థీసిస్' నేనూ నవ్వుతూ అన్నాను. 'ఇదివరకుమండీ ఎట్లాగో ప్రాకుతూ సాగేదప్పుడు ప్రాకడం గూడా మానేసింది.' గదిలో నవ్వులు ప్రతిధ్వనించాయి.'అన్నయ్యా! మీరు డాక్టరైనప్పుడు, నన్ను కంపౌండరుగా చేసికోండి' మధ్యలో అన్నది శోభ నేను శోభను చూచి విస్మయాశ్చర్యపడ్డానుశోభమారిపోవడమంటే ఇదీపాల వెలుగులో స్పష్టంగాచూశాను. తొడుక్కున్న కుర్తా ఆమెకు పరిగ్గా సరిపోయి ప్రాత్త అందాన్ని చ్చింది ఆ క్రితం రోజుచేసుకున్నాను లాజి తొడగటం చూశాను కాని ఈ రోజు జాళ్ళందరి లోకి శోభ చాలా చురుకుగా కనిపించింది. అక్కడ పాగిన పంకాపణల్లో శోభ తన జాళ్ళాచుర్యంతో అందర్నీ మించింది.

* * *

ఆ రోజునుండి శోభ గదిలో నుండి ఆమెవున్న లెక్కువగా వినిపించేవి. తరచుగా పాడుగాని విస్తి తమ్ముళ్ళను శోభ కొసపడుతూండేది. వంటయిన తరువాత ఒక్కసారి మాస్టరుగారిని పిలిచేది అయిన వినిపించుకొనకపోతే రెండుమూడుసార్లు పిలవలసినుంచాల్సేది. అట్లా రెండుబుతోను పిలిచేది. అట్లా రెండుబుతోను తిరుగుతున్నప్పుడు శోభ మందరంగా మధురంగా తనలో జాలేమిటో పాడుకుంటున్నట్లు వినిపించేది ఒకరోజు బట్టలారవేయడానికి వచ్చినప్పుడు " శోభా! నువ్వు బాగా పాడితావే" అన్నాను నేను శోభ పూర్తుకున్నది" నీ గొంతు చాలా బాగుంటుంది కదా! సంగీత మేదుకు నేర్చుకొనగూడదు?" నేనే ప్రశ్నించాను.

ఆ పుడు ఎందుకు నేర్చుకోలాదు! కనోక లతామంగేష్కరుకు కాలామరి! అన్నది శోభ నవ్వుతూ.

అదిగో మళ్ళీ! నేనెగతాళి చేస్తున్నానమకుంటున్నావు కదూ!"